

**Η αγιότητα των γονέων είναι η καλύτερη εν
Κυρίω αγωγή (π. Πορφύριος)**

Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Δεν είναι αρκετό να είναι οι γονείς ευσεβείς. Πρέπει να μην καταπιέζουν τα παιδιά, για να τα κάνουν καλά με τη βία. Είναι δυνατό να διώξομε τα παιδιά απ' τον Χριστό, όταν ακολουθούμε τα της θρησκείας με εγωισμό. Τα παιδιά δεν θέλουν καταπίεση. Μην τα εξαναγκάζετε να σας ακολουθήσουν στην εκκλησία. Μπορείτε να πείτε: «Όποιος θέλει, μπορεί να έλθει τώρα μαζί μου ή αργότερα». Αφήστε να μιλήσει στις ψυχές τους ο Θεός. Η αιτία που μερικών ευσεβών γονέων τα παιδιά, όταν μεγαλώσουν, γίνονται ατίθασα κι αφήνουν και την Εκκλησία κι όλα και τρέχουν αλλού να ικανοποιηθούν είναι αυτή η καταπίεση που τους ασκούν οι «καλοί» γονείς. Οι τάχα «ευσεβείς» γονείς, που είχαν τη φροντίδα να κάνουν τα παιδιά τους «καλούς χριστιανούς», μ' αυτή την αγάπη τους, την ανθρώπινη, τα καταπίεσαν κι έγινε το αντίθετο. Πιέζονται, δηλαδή, όταν είναι μικρά τα παιδιά κι όταν γίνουν δεκάχρονά, δεκαεφτά ή δεκαοχτώ, φθάνουν στο αντίθετο αποτέλεσμα. Αρχίζουν από αντίδραση να πηγαίνουν με παλιοπαρέες και να λένε παλιόλογα.

Ενώ, όταν αναπτύσσονται μέσα στην ελευθερία, βλέποντας συγχρόνως το καλό παράδειγμα των μεγάλων, χαιρόμαστε να τα βλέπομε. Αυτό είναι το μυστικό, να είσαι καλός, να είσαι άγιος, για να εμπνέεις, να ακτινοβολείς. Η ζωή των παιδιών φαίνεται να επηρεάζεται απ' την ακτινοβολία των γονέων. Επιμένουν οι γονείς: «Άντε να εξομολογηθείς, άντε να μεταλάβεις,

άντε να κάνεις εκείνο....». Τίποτα δεν γίνεται. Ενώ βλέπει εσένανε; Αυτό που ζεις, αυτό και να ακτινοβολείς. Ακτινοβολεί ο Χριστός μέσα σου; Αυτό πηγαίνει στο παιδί σου. Εκεί βρίσκεται το μυστικό. Κι αν γίνει αυτό, όταν το παιδί είναι μικρό στην ηλικία, δεν θα χρειασθεί να κοπιάσει πολύ, όταν μεγαλώσει. Πάνω σ' αυτό το θέμα ακριβώς ο σοφός Σολομών χρησιμοποιεί μια ωραιότατη εικόνα, τονίζοντας τη σημασία που έχει το καλό ξεκίνημα, η καλή αρχή, το καλό θεμέλιο. Λέγει σ' ένα σημείο: «Ο ορθρίσας προς αυτήν (την σοφίαν) ου κοπιάσει· πάρεδρον γαρ ευρήσει των πυλών αυτού»[2]. Ο «όρθρος προς αυτήν» είναι η πιο νεαρά ηλικία απασχόλησις με αυτή, τη σοφία. Σοφία είναι ο Χριστός. Η λέξη «πάρεδρος» σημαίνει «βρίσκεται πλησίον».

Όταν οι γονείς είναι άγιοι και το μεταδώσουν αυτό στο παιδί και του δώσουν αγωγή εν Κυρίω, τότε το παιδί, ό,τι επιδράσεις κακές κι αν έχει απ' το περιβάλλον του, δεν επηρεάζεται, διότι έξω απ' την πόρτα του θα βρίσκεται η Σοφία, ο Χριστός. Δεν θα κοπιάσει, για να την αποκτήσει. Φαίνεται πολύ δύσκολο να γίνεις καλός, αλλά στην πραγματικότητα είναι πολύ εύκολο, όταν από μικρός ξεκινήσεις με καλά βιώματα. Μεγαλώνοντας δεν χρειάζεται κόπος, το έχεις μέσα σου το καλό, το ζεις. Δεν κοπιάζεις, το έχεις ζήσει, είναι περιουσία σου, που τη διατηρείς, αν προσέξεις, σε όλη σου τη ζωή.

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr